

Apostolisk suksesjon

fra St. Evodius, en av de sytti, gjennom det syrisk-ortodokse patriarkat av Antiokia, frem til i dag

i suksesjonslinjen til

Hans Høyærverdighet*

Garland F. Byers, Jr., J.D., D.D.‡

Biskop for folkeslagene, under apostolisk oppdrag

1. St. Evodius, en av de sytti CO

sendt ut av Kristus blant de sytti omkring år 30 e.Kr. (Lukas 10,1)
den første biskop av Antiokia etter St. Peter, omkring år 53 e.Kr.

Denne linjen av apostolisk suksesjon strekker seg fra apostelen Evodius, omkring år 30 e.Kr., til i dag, et tidsrom på 1 996 år per 2026.

Suksesjonen fra St. Evodius til Ignatios Peter IV, patriark av Antiokia, følger listen over patriarkene av Antiokia som føres av den syrisk-ortodokse kirke: den samme listen som denne kirken følger når den fører sin egen apostoliske suksesjon tilbake til St. Peter, den første biskop av Antiokia, som St. Evodius etterfulgte.

St. Evodius æres som apostel blant de sytti av den ortodokse kirke, som feirer hans festdag 7. september og regner ham blant de sytti apostlene som æres samlet 4. januar. Den romersk-katolske kirke ærer ham som St. Evodius, biskop av Antiokia, 6. mai, og de orientalsk-ortodokse kirkene, deriblant den syrisk-ortodokse, ærer ham likeledes. Historikeren Eusebios oppførte ham omkring år 325 e.Kr. som den første biskop av Antiokia etter St. Peter, og De apostoliske konstitusjoner, omkring år 380 e.Kr., beretter at St. Peter innsatte ham.

Vigslene til bispeembetet skjedde, fra den ene til den neste, gjennom kirkene som er nevnt nedenfor.

Noen av biskopene i denne linjen æres også som helgener. Merkene ved navnene deres gjelder bare livets hellighet. De har ingen betydning for gyldigheten av noen vigsel: hver biskop som er oppført, har sin plass i suksesjonen på like fot, enten han æres som helgen eller ikke.

St. Helgen: en som en kirke offentlig ærer fordi vedkommende har levd et liv i heroisk hellighet og nå er hos Gud, og hvis minne den holder i hevd i sin kalender. I oldkirken ble helgener anerkjent gjennom tilrop fra de troende og deres biskoper; senere gjennom formell kanonisering i den romersk-katolske kirke og glorifisering i den ortodokse kirke.

Sal. Salig: i den romersk-katolske kirke en som er saligkåret, det formelle trinnet som går forut for kanoniseringen som helgen.

C Æres som helgen eller salig av den romersk-katolske kirke.

O Æres som helgen av den ortodokse kirke.

CO Æres som helgen av både den romersk-katolske og den ortodokse kirke.

Rød Martyr: en som gav sitt liv for troen.

Kirkene er ikke alltid enige om hvem som er helgen. Én kirke kan ære en person som en annen ikke ærer, og merkene viser hvilken kirke som ærer hver enkelt.

Antiokia

Bispesetet i Antiokia, grunnlagt av St. Peter før han drog til Roma. Der «fikk disiplene først navnet kristne» (Apostlenes gjerninger 11,26). Biskopene og patriarkene av Antiokia fra St. Ignatius, som etterfulgte St. Evodius, til Severus, den siste patriarken som både den syrisk-ortodokse og den gresk-ortodokse kirke regner som felles.

2. St. Ignatios CO *Martyr* 68
3. Heron I 100
4. Kornelios 127
5. Heron II 151
6. St. Theofilos CO 169
7. Maximus I 188
8. St. Serapion CO 191
9. St. Asklepiades CO 212
10. Filetos 218
11. Zebinos 232
12. St. Babylas CO *Martyr* 240
13. Fabios 253
14. Demetrianos 256
15. Amfilokios 263
16. Paulus av Samosata 267
17. Domnos I 270
18. Timaios 273
19. Kyrillos 277
20. Tyrannion 299
21. Vitalios 308
22. St. Filogonios CO 314
23. Paulinus 324
24. St. Eustathios CO 325
25. Eulalios 332
26. Eufronios 333
27. Flakillos 334
28. Stefan I 341
29. Leontios 345

30. Eudoxios 350
31. St. Meletios CO 354
32. Anianos 357
33. Euzoios 360
34. Dorotheos 370
35. Paulinus II 371
36. Vitalios II 376
37. St. Flavianos I CO 384
38. Porfyrios 404
39. Aleksander 408
40. Theodotos 418
41. Johannes I 427
42. Domnos II 443
43. Maximus II 450
44. Basileios 459
45. Akakios 459
46. Martyrios 461
47. Peter valkeren 465
48. Julianos 466
49. Johannes II 475
50. Stefan II 490
51. Stefan III 493
52. Kalandion 495
53. Johannes Kodonatos 495
54. Palladios 497
55. Flavianos II 505
56. Severus 513

Det syrisk-ortodokse patriarkat

Fra avsettelsen av Severus i 518, de syrisk-ortodokse patriarkene av Antiokia, slik denne kirken fører listen over dem, til Ignatios Peter IV, som i 1877 vigslet Paulose Mar Athanasius til biskop av Kottayam for kirken i India.

57. Sergius av Tella 544
58. Paul II den svarte 564
59. Peter III av Kallinikos 581
60. Julianos II 591
61. Athanasios I Gammolo 595
62. Johannes III av Sedre 631
63. Theodoros 649
64. Severus II bar Masqeh 668
65. Athanasios II Baldoyo 684
66. Julianos III 687
67. Elias I 709
68. Athanasios III 724
69. Iwannis I 740
70. Georgios I 758
71. Josef 790
72. Quriaqos av Tagrit 793
73. Dionysios I Telmaharoyo 818
74. Johannes IV 846
75. Ignatios II 878
76. Theodosios Romanos 887
77. Dionysios II 897
78. Johannes V 910
79. Basileios I 923
80. Johannes VI 936
81. Iwannis II 954
82. Dionysios III 958
83. Abraham I 962
84. Johannes VII Sarigta 965
85. Athanasios IV Salhoyo 987
86. Johannes VIII bar Abdoun 1004
87. Dionysios IV Yahyo 1031
88. Johannes IX bar Abdun 1049
89. Athanasios V Yahyo 1058
90. Johannes X bar Shushan 1064
91. Basileios II 1074

92. Johannes bar Abdun 1075
93. Dionysios V Lasarus 1077
94. Iwannis III 1086
95. Dionysios VI 1088
96. Athanasios VI bar Khamoro 1091
97. Johannes XI bar Mawdyono 1130
98. Athanasios VII bar Qatra 1139
99. Mikael I Syreren 1166
100. Athanasios VIII bar Salibi 1199
101. Johannes XII 1208
102. Ignatios III David 1222
103. Dionysios VII Angur 1252
104. Johannes XIII bar Ma'dani 1252
105. Ignatios IV Yeshu 1264
106. Filoksenos I Nemrud 1283
107. Mikael II 1292
108. Mikael III Yeshu 1312
109. Basileios III Gabriel 1349
110. Filoksenos II 1387
111. Basileios IV Simon 1421
112. Ignatios Behnam Hadloyo 1445
113. Ignatios Khalaf 1456
114. Ignatios Johannes XIV 1484
115. Ignatios Noah 1494
116. Ignatios Yeshu I 1509
117. Ignatios Jakob I 1512
118. Ignatios David I 1519
119. Ignatios Abdullah I 1521
120. Ignatios Ni'matallah 1557
121. Ignatios David II Shah 1576
122. Ignatios Pilatus 1591
123. Ignatios Hidayat Allah 1598
124. Ignatios Simon 1640
125. Ignatios Yeshu II 1655
126. Ignatios Abdulmasih I 1662
127. Ignatios Georgios II 1687
128. Ignatios Isak II 1709
129. Ignatios Shukrallah II 1723
130. Ignatios Georgios III 1746
131. Ignatios Georgios IV 1768
132. Ignatios Matteus 1782
133. Ignatios Yunan 1817
134. Ignatios Georgios V 1819
135. Ignatios Elias II 1838
136. Ignatios Jakob II 1847
137. Ignatios Peter IV 1872

India, Ceylon og Amerika

Fra Paulose Mar Athanasius er hver biskop vigslet av den som er oppført foran ham. Sammen med St. Gregorios av Parumala vigslet Mar Athanasius og Mar Julius I Joseph René Vilatte til biskop i Colombo på Ceylon i 1892, med patriarkens tillatelse.

138. Paulose Mar Athanasius 1877
139. Antonio Francisco Xavier Alvares (Mar Julius I) 1889
140. Joseph René Vilatte (Mar Timotheos) 1892
141. Francis John Edmund Barwell-Walker 1923
142. Emile Rodriguez y Fairfield ..... omkring 1961
143. Nils Bertil Alexander Persson 1986
144. Samuel Guido, Jr. 2004

145.

Garland F. Byers, Jr.

Felles suksesjon med den syrisk-ortodokse patriarken av Antiokia

Den nåværende syrisk-ortodokse patriarken av Antiokia og hele Østen, patriark Ignatios Afrem II, og biskop Byers har den samme linjen av apostolisk suksesjon felles fra St. Evodius ned til patriark Ignatios Peter IV (patriark av Antiokia 1872–1894). Med egne hender vigslet patriark Peter IV de biskopene som begge linjene nedstammer fra: i linjen til patriark Afrem II, Gregorios Abded Aloho, senere patriark Ignatios Abded Aloho II, i 1872; i linjen til biskop Byers, Paulose Mar Athanasius, biskop av Kottayam, i 1877.

De hellige ordener

Ordinasjon
17. august 2008, ved håndspåleggelse, i St. Paul's Lutheran Orthodox Chapel, Palmerton, Pennsylvania.

Bispevigsel
20. april 2013, ved håndspåleggelse under feiringen av den hellige eukaristi, i St. Paul's Lutheran Orthodox Chapel, som den dagen holdt til hos American Legion Post 16, Slatington, Pennsylvania.

Hovedkonsekrator
Hans Høyærverdighet Samuel Guido, Jr.

Medkonsekratorer
Biskop Bradley A. Varvil
Biskop Michael Byus
Biskop James Thompson
Attestene for ordinasjon og bispevigsel, sammen med fotografier fra bispevigselen, er gjengitt på siden Om biskopen.

Tjeneste

Vigslet til biskop 20. april 2013 innenfor Lutheran Orthodox Church, Inc., der han senere tjente som erkebiskop for bispedømmet Western North Carolina. Biskop Byers har ikke lenger noen tilknytning til dette samfunnet.

Doktor i teologi (*honoris causa*), tildelt av Lutheran Orthodox Church, Inc., 20. april 2013.

St. Evodius av Antiokia, italiensk skole, 1600-tallet. Via Wikimedia Commons, fri bruk; skalert fra originalen.